

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Cavssini Trecensis E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1626

Spelvnca. Apuleius, lib. 4. metam. Descriptio CXXV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68724](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68724)

Verum hoc ambrosia, & nectaris est latex,
inquit de vino generoso, quod postea Panyasis est
imitatus.

Νεφέλιον δὲ τῆς Διονύσου κρατῆρος. Α-
qua dicitur Ἐσχυλῆος, in Eumenidibus aquam
vocari, καὶ ἀπὸ τῆς νεφέλης μελίμματα.

Hanc autem frugum statem in Iuliano commen-
dat Ammianus, lib. 25. & immanem fuisse (ut
cuius verbo utar) asseuerat.

Iuliani im-
manis fru-
galitas.

Omitto prolixas villarum descriptio-
nes, quas vide apud Plinium lib. 2.
epilt. 17. & lib. 5. ep. 6. & apud Sido-
nium Apollinarem, li. 2. ep. 2.

SOLITUDO TORRIDA.

Ex Curtio, lib. 4.

Descriptio CXXIV.

AC primo quidem, & sequenti die tolera-
bilis labor visus, nondum tam vastis so-
litudinibus aditis, iam tamen sterili, &
moriente terra: Sed ut se aperuerit campi al-
to obruti sabulo, haud secus, quam profundum
aënor ingressi: terram oculis require-
bant. Nulla arbor, nullum culti soli occurre-
bat vestigium, aqua etiam deuexerat, quam
vtribus cameli deuexerant, quam vtribus ca-
meli deuexerant; & in arido solo, ac feruido
sabulo nullæ erant. Ad hæc sol omnia accen-
debat, siccaque, & arida erant omnia, cum re-
pente siue illud Decorum munus, siue casus
fuit: obductæ cælo nubes, solam vigente æ-
stu fatigatis, etiam si aquæ deficeret auxiliū.
Enimvero, ut largum quoque imbrem excuf-
ferunt procellæ, pro se quisque excipere eū,
quidam ob sitim impotentes sui, ore quoque
hiante captare cœperunt.

SPELVNCA.

Apuleius, lib. 4. metam.

Descriptio CXXV.

Mons horridus, syluestribusque frondi-

bus vmbrosus, & in primis altus fuit. Huius
per deuexa obliqua, qua faxis asperrimis, &
ob id inaccessis, cingitur: conualles lacunose,
caueeque nimium iaggeratæ, & qua qua versus
repositæ, naturalem tutelam præbentes am-
biebant. De summo vertice fons affluens,
bullis ingentibus scaturiebat, perque prona
delapsus, euomebat vndas argentæas, iam-
que riuis pluribus dispersus, ac valles illas
amnis stagnantibus irrigans, in modum
stipat i maris cuncta cohibebat. Insurgunt
verò speluncæ, qua margines montanæ de-
sunt, turris ardua, caula summa, solidis crati-
bus, ouilique stabulatione commoda, porte-
tis vndique lateribus, ante fores exigui tra-
mites, vice structi parietis attendun-
tur.

Adde Corycium specum qui describitur à
Pomponio Mela. l. 1. c. 13.

CORYCIVS SPECVS.

Ex Pomponio Mela, lib. 1.

cap. 13.

Descriptio CXXVI.

SVpra specus est nomine Corycius singu-
lari ingenio, ac supra quam ut describi fa-
cile possit eximius. Grandi namque hia-
tu patens, montem littori appositum, & de-
cem stadiorum cliuo satis arduum, ex sum-
mo statim vertice aperit. Tunc alte demissus,
& quantum dimittitur amplior, viret lucis
pubentibus vndique, & totum se nemoroso
laterum orbe complectitur: adeo mirificus
ac pulcher, ut mentes accedentium primo a-
spectu consternat, vbi contemplari durauere,
non faciet. Vnus in eum descensus est, an-
gustus, asper, quingentorum & mille pas-
sum, per amenas vmbas, & opaca
sylvæ quiddam agreste reso-
nantis, riuis hinc atque
illinc fluitanti-
bus.

Dddd ;

RV.